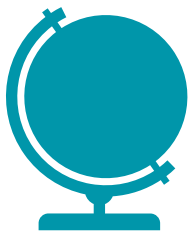

JIŽAN #37

DOBŘÍ DEN , NAZDAR, AHOJ!

Další nabitý půlrok je za námi a my jsme se konečně dočkali tábora! No a kromě tábora také i dalšího čísla Jižana, prvního v roce 2023, kde si celý půlrok podrobně připomeneme.

- NELLA & ADAM -

VTÍPKY NA NUDNÉ CHVILKY NA PALUBĚ

- 1) Povídá přítel majiteli přístavní krčmy: "Taková námořnická krčma, to musí být zlatý důl!" "A víš, že skoro jo? Po každé rvačce tam najdu na podlaze dva tři zlaté zuby..."
- 2) Proč je pro piráta tak těžké najít si na souši slušnou práci? Má to na háku.
- 3) Jak se říká pirátovi se dvěma očima, dvěma nohama a dvěma rukama? Začátečník.
- 4) Vypráví starý mořský vlk cestujícímu, který se zajímá o ty nejnepravděpodobnější historky: „Jednou jsem seděl takhle na zádi lodi, šplouchal nohama ve vodě, když najednou cítím, jak mi o nohu zavadilo něco hladkého a kluzkého... Hmátnu po tom rukou a vytáhnu obrovskou pijavici. Ta vám byla jako má ruka!“ „Cože?“ nevěří cestující. „Neříkejte! Tak špinavá?“
- 5) Zběsilá bouře pohazuje s lodí jako s pírkem. Ustrašený nováček se děsí: "To je strašné! To je hrůza!" "A to si představ," povídá mu kapitán, "že to jsme pořád ještě v Tichém oceánu!"
- 6) „Jak jste se vyspal?“ ptali se nováčka po první noci strávené na moři. „Vyhovují vám naše postele?“ „Nebylo to tak zlé,“ odpověděl, „jen čas od času jsem musel vstát, abych si odpočinul.“

VÁNOČNÍ VÝPRAVA, 16. – 18.12. – BLATNÁ

16.12.

V pátek ve 15:30 jsme se sešli u informační věže Hamburk před nádražím, hned ze začátku podle počtu lidí jsem viděl, že tato výprava bude nezapomenutelná. Mroži spolu s rovery naplánovali vánoční výpravu do malebného městečka Blatná kousek od Strakonice. Cesta proběhla naštěstí bez potíží, protože jsme ve vlaku nepotkali nikoho, kdo by se hádal o naše zarezervovaná místa. Po příjezdu na nádraží zavládla hromadná euforie z napadnutého sněhu, mezi vedoucími (hlavně Notesem) a kluky vzplála sněhová bitva. Klubovna byla na druhé straně město, což dalo šanci sobům a vydrám v čele s Apačem vrhat sněhové koule i na předeek skautské kolony (přesněji na holky). Po příchodu na „klubovnu“ jsme zjistili, že naše ubytování je obytný komplex společnosti Mraz Agro, kde pracuje Jáji otec. Zde ze začátku zavládl zmatek z důvodu místa na spaní, který byl však po chvíli zažehnán. Zbytek dne jsme strávili v klubovně, kde jsme si připravovali věci na zasloužený spánek.

17.12.

Budíček byl nastaven na 8:30, následovaly milované cereálie ke snídani. Takto posílení jsme se vypravily na dopolední výlet na krásný zámek Blatná. V zámeckém areálu se taktéž konaly vánoční trhy, zde jsme počkali, než Abatyše koupí lístky na prohlídku a než přijde paní průvodkyně. Paní byla příjemná a provedla nás částí zámku, během prohlídky nám řekla, jaké filmy se na zámku točily, které rody ho vlastnily, či jaká je historie Vánoc na českém území. Po zajímavé prohlídce bylo jednohlasně odhlasováno, že se půjdeme do zámeckého parku podívat na daňky a alpaky. Cestou jsme potkali naši druhou skupinu včlat a dali si s ní další sněhovou bitvu. Poté jsme se vrátili na oběd zpět do klubovny, k obědu byly výpečky se zelím, které pracně vařil Milda (Jáji táta). Po chutném obědě čekali mladší i starší skauty stopovačka s úkoly po městě naplánovaná Mroži. Bylo velice zábavné „otravovat“ místní obyvatele s otázkami ohledně vánočních tradic. Konec byl v zapadlé

ulice v centru města, kde první skupina mrzla přibližně 30 minut. Výherci stopovačky se stala skupina vedená Peťanem a mé skupině nebyl nespravedlivě uznán úkol s domem 27 (kdo ví, ten ví). Před večerním program nás všechny čekala dlouho očekávaná slavnostní večeře, s krásným Lasičky projevem spojený s příjemnou vánoční náladou. Následoval večerní program, který si pro nás připravily Nella a Heli, jejich vánoční diskotéka se stala úžasem pro mladší skauty a všichni si jí nadmíru užili.

18.12.

Neděle už pro nás začala ve 8:00, kdy jsme si už všichni začali balit věci a uklízet nepořádek, který jsme za ty dva dny natropily. Následovala vydatná snídaně s překvapením od Mildy, a to pečeným kolenem s křenem. Po takto hojné snídani jsme si šli zahrát hru od Adama a Rytíře, babu ve sněhových uličkách moc lidí neznalo, ale přesto měla obrovský úspěch. Následovalo všemi „milované“ městečko Palermo, kdy se kolem nás schovávali vlčata a světlušky během schovky, kterou vymyslela Jája. Oboje hry nás zabavily na dost dlouho, než byl čas vyrazit zpět do Plzně. Cestou nás nečekali žádné problémy až na pána, který se snažil nás odehnat od jeho kupé, kde jsme měli zarezervovaná místa tím že na Peťana začal mluvit německy. Peťan ho však mistrně přemluvil, aby si přeseďl jinam. Na plzeňském nádraží jsme si dali rozchod a všichni se vydali domů s dobrým pocitem z výpravy.

Výpravy se zúčastnil: Já (Pavel), Ostříž, Eli, Rytíř, Notes, Lasička, Pomněnka, Muchomůrka, Abatyše Amazonka, Casy, Užovka, Peki, Kuklič, Křidýlko, Kačka, Bratr Petr, Ohýnek, Nella, Mňamka, Kukačka, Skunk, Peťan, Apač, Hrdina, Tygr, Adam, Julča, Drsoň, Jasoň, Sója, Sova, Šléza, Mimoň, Joker, Štěpán, Měsíček, Kryštof, Ellenka, Kristýnka, Rozárka, Šikula, Jáchym, Žralok, Viky, Papája, Fík, Bárt, Dancza, Karel, Rikki, Čerw

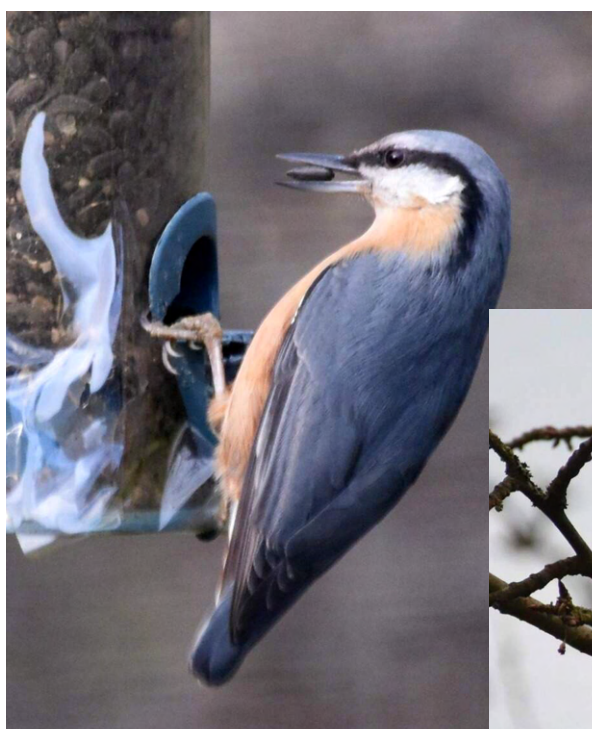
- PAVEL -

PTAČÍ HODINKA, 7.1. - ΡΙΖΣΝΉ - ΒΟΛΣΙΝΣ

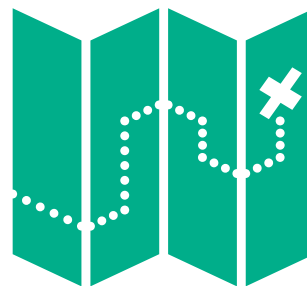
Sraz byl v 8:00 na Čerwovo zahradě. Byl jsem tam já, Julča, Jája, Čerw a Štófa. Pozorovali jsme ptáky z parádní pozorovatelny v chatě. Hýlů bylo nejmíc ze všech ptáků co jsme viděli. Sýkory tam také přiletěli. Viděli jsme i tramvaje. Když jsme viděli ptáka, zapsali jsme jeho druh a nejvyšší počet a zapsali jsme to na papír. Po dvou hodinách jsme se vystřídali. Tato akce se mi moc líbila.

- ŽΡΑΙΟΚ -

ZIMNÍ PUTOVÁNÍ, 2. – 5.2. – PIZZŇSKO

Sraz byl v 16:30 i s druhou skupinou. Byli jsme tam teda my (Pomněnka a Mochyně), Abatyše, Skunk, Kukačka, Amazonka, Casy, Jája, Sója, Jason, Drsoň, Peťan, Rytíř, Helly, Kuklič a Julča.

2.2.

Chvíli jsme tam byli všichni společně a pak jsme se my (ta mladší půlka) dali na vlak. Jeli jsme asi hodinu do Radnic, protože jsme pořád jezdili se strany na stranu, takže bomba. Když jsme vystoupili z vlaku byla fakt zima, viděli jsme továrny a za chvíli jsme došli až do klubovny. Bylo tam teplo a elektřina. Když jsme přišli, tak jsme si všichni udělali večeři, Julča nějakého králíka na ragú. Hráli jsme tam na piano. Povídali jsme si a bylo to fajnový. Kuklič tam začal vysávat hned vedle spícího Skunka, kterého to fakt neprobralo. Pak jsme šli spát a nikdo se nevyspal, protože to bylo tvrdý a zima byla jako v tanku.

3.2.

Ráno, když jsme se vzbudili, byla zima. Udělali jsme si kašičku a pak jsme začali balit. Zjistili jsme, že chodíme na špatný záchody, ale to neva no. Ranní pochod jsme zahájili fighitem. Přidal se k nám i Stopař. Vyšli jsme na kopec a pak až na Brno. Po vystoupení do kopce, který měl asi tak 90 stupňů, jsem to zalomila omylem do sněhu i s krosnou. Když mě potom Stopař s Mochyní zvedli, tak jsme šli zase do nějakýho kopce. Mysleli jsme, jak to budeme mít mega rychle za sebou, ale ono nic, protože jsme šli nějakých 19 km i s Kukličovo zkratkami. Nejvíc pomalu jsme šly stejně my.. no neva prostě neuděláš nic. Už jsme začali mrznout, a tak jsme rozdělali oheň s tím, že se naobědváme. Všichni si dali něco dobrého do nosu, až na nás. My měli nějaký skvělý těstoviny, co se jen ohřejou z toho pytlíku. Úplně se mi to připálilo v ešusu a nešlo to dolů! Konec. Pak jsme se vydali na cestu ještě ranec dlouhou. Už jsme si mysleli, že zmokneme, ale pak jsme zahlédli chaloupku, jak od poustevníka. Byl to náš srub, kde jsme se potkali s druhou skupinou, která šla naší trasu, ale druhým směrem. Tahle společná noc byla naplánovaná v tomhle srubu, protože byl největší. Byla zima a začalo pršet. Konec. Po chvíli přišla i druhá půlka a začali jsme si rozdělávat, kdo kde bude spát. Skoro všichni jsme se namačkali nahoru, pak se najedli a pak už to bylo tak různě. Já (Pomněnka) se od toho večera bojím emzáků, ten kdo se jich nebojí, tak ještě neví, co se doopravdy děje. Když už ze mě (Pomněnky) všichni chytli nerva, tak jsem se teda konečně rozhodla, že půjdu dát spink asi. Šla jsem vedle a najednou jsem zjistila, že se nikam nevejdu. Už jsem skoro chytla brek, protože jsem nemohla najít spacák, jenže pak zlatá duše Sabatyše se vzbudila a řekla mi že v něm Mochyně spí. Já myslela, že se zblázním. Tak jsem začala hledat její spacák. Borka se pak jakoby nic vzbudila a začala se mi smát, že to byla jen sranda, že na tom mém spacáku jen leží:)) NPC fakt. Pak jsme teda nějak usnuli, i ten zbytek.

4.2.

Ráno hezky Kuklič zase nezklamal a první, co jsme po ránu slyšeli bylo: “Vážení, máme tady myši!” No to mě probralo a vyletěla jsem z ty podlahy a bála se otevřít krosnu, že z ní vyletí krysa. Když jsme se všichni vypakovali, tak jsme se rozloučili a popřáli těm druhým šťastnou cestu. Pak jsme se vydali na tu nejdelší cestu.. 30 km k nějakému Kornatickému rybníku. Chtěli jsme to vzít přes Rokycany, ale nebylo to v plánu, takže smůla a šli jsme těch několik moc km. Cesta to byla ranec dlouhá, jakože fakt jsme mysleli, že na nějakém vrcholu upadnem jak chrobáci a budeme spát. Když už se setmělo tak nás čekalo už jenom nějakých 9 km. Když jsme konečně došli, tak jsme museli rozdělat oheň. Všichni byli mega vyřízený a bylo to hrozný, tak jsem tam začala hrát na kytaru s jednou strunou, to byla pecka fakt. Pak jsme šli já (Pomněnka), Skunk a Sója pro vodu. Byla tma že jo, takže jsme skoro zabloudili ale naštěstí jsme se vrátili a dobrý. Noc byla teda hrozná, měla jsem úplně přeleženy boky.

5.2.

Ráno jsme dělali ještě nějakou baštu a vůbec jsme nechtěli jít 6 km do Nezvěstic na vlak. Jedinej, kdo chtěl byl Kuklič a Julča, tak jsme je vyhnali na dřevo. Nakonec se stejně těch 6 km šlo, ale jen pár lidí šlo na vyhlídku a ten zbytek, i se mnou, jsme šli přímo. Byli jsme v Nezvěsticích za chvíli. Casy, já, Mochyně a Skunk jsme šli napřed do večerky a pak na nádraží. Tam jsme šli konečně na nějakou normální záchod, chvíli jsme čekali na vlak. Udělali jsme fitcheck a byla to bomba. Potom jsme jeli už jen vlakem a v Plzni jsme se s Mochyní ztratily na nádraží, ale dobrý. Zvládli jsme to a byla to pecka i s Kukličovo zkratkami.

- POMNĚNKA + MOCHYNĚ -

VÝPRAVA VŠS, 25.2. – PLASŤ

Účastníci: Lev, Panda, Žralok, Danielka, Soptík, Kryštof, Michal, Klárka, Péťa, Lasička, Helly, Jája, Kuklič

V sobotu 25. 2. jsme se sešli na Plzeňském hl. vlakovém nádraží. Vlakem jsme jeli do Plas na návštěvu stavitelského muzea, kde už na nás měla čekat Lasička s Křidýlkem. Cestou z nádraží se k nám přidal Kuklič. Když jsme dorazili před muzeum, zjistili jsme, že Lasička se někde zdržela, a tak jsme si mezitím zahráli nějaké hry.

Prohlídka nám začala někdy kolem 10. hodiny. Všem se nám moc líbila. Světlušky a vlčata byly nadšené z interaktivního provedení celého muzea, mohli si potěžit nástroje, sáhnout si na různé materiály, ze kterých se dříve stavělo a nakonec si mohli i postavit věže z kostek.

Po návštěvě muzea jsme se vydali na procházku ke studánce Prelátce, kde jsme si opekli buřty a světlušky a vlčata si zahrály pár her, které si pro ně Lasička připravila. Čas utíkal opravdu rychle a než jsme se nadáli, byli jsme ve vlaku na cestě zpátky do Plzně.

- JÁJA -

DRUŽINOVÉ VÝPRAVY 10. – 12.3.

I letos se konaly družinové výpravy skautů. Družinové výpravy jsou *ideální příležitostí* pro rádce, jak si vyzkoušet *plánování výpravy* a její organizaci. I přes nějaké mezery se výpravy uskutečnili v klidu, bez větších komplikací a rádci již vědí, na co si dát příště pozor.

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA SOBŮ

Normálně by zápis z výpravy začal soupisem účastníku, či možná časem a místem srazu. Tentokrát bych to ale chtěl vzít od konce, a začít posledním odstavcem, o tom, jak se výprava povedla a jak moc se líbila. A abych měl být upřímný, nemyslím si, že by se výprava úplně povedla, natož aby se líbila. Co si myslím, že za neúspěchem stojí, to vám ukážu zde: Hned první problém byl snad už s volbou místa. Ne, že bych měl něco proti Žluté střílce, nebo jejich klubovně na Borech, problém leží v něčem trochu jiném. Společně jsme se v družině dohodli, že zkusíme nějakou klubovnu v Plzni, ale využijeme jí pouze jako základnu a většinu času strávíme na výletech. Tak tedy jsme se sešli na konečné 4 na Borech kolem 17:00. Bylo nás pět: Já (Apač), Hrdina, Drsoň, Kvarteto a – jako doprovod – Pěky. Tak tedy po ubytování následoval nakonec společný nákup, po němž následoval program složený ze všeho možného, od hraní deskovek až po vaření čaje. A tady se dostáváme ke druhému problému a tím je program. Původně jsme začali program vymýšlet už v listopadu 2022, původně to byly pouze diskuze o tom, co bychom rádi dělali a nedělali. Nakonec však po mé dvoutýdenní neschopnosti a následně krásně načasované dvoutýdenní Covidové pauze, se diskuze tak trochu protáhli, avšak bezvýsledně. A když se tedy program začal vymýšlet, byl už trochu skluz, a k tomu začali všichni o výpravu ztrácet zájem. Nakonec nejen že program měl díry, ale ty díry se ještě zvětšili při tak malé účasti: /

To však přeci jen neznamena, že program nebyl. V sobotu jsme měli mít výlet, takže jsme vstávali už v 7 ráno a po krátké rohlíkové snídani jsme vyrazili na vlak do Břas, kde nás čekal bezmála 13 kilometrový okruh. Aby výlet nebyl tak moc nudný, vytáhl jsem starou dobrou pozorovací hru, při které hráči hledají po cestě různé předměty podle seznamu. Na tom našem bylotřeby: Plzeň, 2 telekomunikační vysílače, zámek uhlobarona, 3 bunkry, Amerika, nápis napsaný v azbuce či 2 oběti fašismu (je vidět že trasa byla opravdu pestrá). Tento program zaujmul nejvíce určitě Kvarteta, který se do plnění pustil s až ADHDckou hyperaktivitou, což pak některé zřejmě úplně odradilo. Během výletu jsme prošli např. Rozhlednu postavenou v bývalém vojenském areálu, (kde se Kvarteto usilovně snažil najít nějaký důkaz, že to město v dálí, na které ukazuje je opravdu Plzeň), přes malou osadu důvtipně pojmenovanou Amerika:) prakticky na úplném konci výletu následoval oběd, u jediného ohniště široko daleko. Sice to asi 10 minuty vypadalo, že nebudeme na čem si špekáčky a párky opéct, nakonec se na nás ale usmálo štěstí a dřevo skončilo jakýkoliv odpor a kapitulovalo.

Po krátké okupaci, odtáhla rota Reindeer, 27. oddílu pěchoty z Mt. Křemenáče zpět z nadmořské výšky 4400 dm.n.m do menších výšek. Po malé zastávce u pomníku obětem fašismu a pochodu k vlaku se opět vydala do Plzně.

Teď zase na chvílku odbočím abych Vám pověděl o si největším problému výpravy, a tím je její. Vzhledem k nepatrné absenci zkušeností a opět také skluzu a problémům v komunikaci byla cena výpravy velmi nadsazená – 600 Kč/os. Ve skutečnosti, kdyby se výprava odehrála tak jak se měla odehrát, tak bychom potřebovali asi jenom 400 Kč. Takže kde byl problém? Problém byl v tom místo navrácení těchto 200,-, dali jsme se ke vší hlouposti na jejich rozhazování, hloupým zpestřením jídelníčku (pro podrobnosti se zeptejte kohokoliv, kdo na výpravě byl). Je to věc, která tu výpravu snad nejvíce zkazila a která mě bude mrzet ještě dost dlouho. Teď se však vrátíme zpět k průběhu výpravy. K večeři byly už od listopadu plánované a velmi oblíbené párky v rohlíku, připraveny pomocí na skautské poměry opravdovou sci-fi technologií – hotdog makerem, který jsem pro tyto účely oprášil u nás doma. Po večeři jsme si večer ještě zpříjemnili upírem, či partičkou, kdy se nám na párty sešli Nella, pantofle, bobr, a nechyběli ani nějací skuteční a úspěšní miliardáři. V neděli ráno jsme vstali jenom asi tak od 2 hodiny později, než jsme plánovali (za to musím pochválit klubovnu Žluté střelky, ty jejich okenice těsní opravdu dobře). K snídani se snědli zbylé tři rohlíky a kdo měl ještě hlad, tak je mohl spláchnout i trochou Cereráří™. Většina nedělního programu pak sestávala z důkladného úklidu klubovny. Proběhlo také vyhlášení hry z výletu, kterou překvapivě vyhrál Kvarteto. Co ale považuji snad za největší úspěch byl oběd, ke kterému byly (mimo jiné) i neslepené spaghetti s tzv „Napůl domácí omáčkou™“, kdy jsem kvůli rozpočtovým důvodům nařadil podomácku z čerstvých rajčat připravenou rajčatovou omáčku trochou protlaku. Vůně této delikatesy pak přilákala i kolemjdoucího bratra Petra. Po obědě následovaly odklizovací práce, následně jsme se spakovali, a cestou zpět nám ještě byl Kvarteto schopen připomenout, že jeho metabolismus ho nutí spálit až moc energie, načež se Drsoňovi povedl nepovedený akrobatický kousek, který ho pak stál zápěstí.

A teď je čas se opět vrátit na začátek. I když se některé věci opravdu povedly, výprava mě celkově docela zklamala. A o to horší to je, když si člověk uvědomí, že si za to tak trochu může sám. Takže doufám, že si z této výpravy odneseme nejen ty perličky, ale také to, jaká práce za výpravami je, jak důležité je se radit se staršími a zkušenějšími, jak důležité je si dát do pořádku komunikaci mezi sebou a podporovat a popohánět se, když je to třeba, a vůbec pracovat jako tým. Z toho všeho, co se na výpravách stane nám stejně nakonec zbydou jenom historky, kterým se na táboře pod smrkama o poledňáku v hamakách budeme smát. Vždycky je ale důležité si odnést také poučení a učit se z chyb.

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA LEDŇÁČKŮ A RYŠŮ

10. 3.

Sraz byl v 16:00 na Hlavním nádraží v Plzni. Sešlo se nás tam 7- já (Lesanka), Pomněnka, Kobřice (tehdy ještě Mochyně), Suri (dříve Měsíček), Sova, Sója a Rytíř. Pozdravili jsme se se Soby, kteří měli sraz na stejném místě jako my a odfrčeli jsme vlakem směr Blovice. Vystoupili jsme v Nezvěsticích a vyměnili vlak za autobus číslo 541 do Mladého Smolivce. Bus nás vyhodil na zastávce v Nových Mitrovicích, odkud jsme vyrazili k chatě. Cestou přelozelo a foukaly na nás svěží závany z blízkého kravína. V chatě nás přivítal pan Pomněnka a Kiki a předal nám chatu a chilli con carne. Musím říct, že pomněnky chata je fakt luxusní- je tam sprcha, splachovací (!!!) záchod, elektřina a signál. Takže spokojenost. Většina lidí využila večerního volna k debatě o tom, jestli jsou slepice chytré a schopné třeba hrát na klavír. Pomněnka nám videem s hrající slepicí dokázala, že chytré jsou. Holky zkoušely k večeri usmažit palačinky, jenže plotna nespoupracovala, takže z toho byl syrový trhanec, který okamžitě putoval do koše. Pomněnka si mezitím přes internet objednávala kuklu, aby jí na táboře nevezl škvor do ucha a mohla strašit děti. Potom jsme se s ní já a Sója šli projít kolem blízkého rybníka. Šli jsme lesem, kde nebylo vidět na krok a když jsme přecházeli potok, tak jsem do něj velice šikovně spadla a měla jsem pak mokro našťestí jenom v botách. Potom jsme se Sovou a Sójou ještě hráli bitvu s polštářem. Spát se šlo krátce po desáté.

11. 3.

Budíček byl v 8:00, Pomněnka nám venku před chatou udělala krásnou rozcvičku s písničkou o čokoládě, kterou možná zopakuje na táboře. K snídani byly ořechové a tvarohové záviny a čaj. Po snídani jsme se vypravili na blízké tábořiště, kde jsme hledali mušle s písmenky, ze kterých jsme potom složili nápovědu, kde máme hledat poklad. Aby to nebylo tak jednoduché, byli jsme u toho po dvojicích svázaní k sobě. Po úspěšném nalezení tašky s pokladem (lízátky) jsme šli do chaty na oběd. K obědu bylo chilli con carne od Pomněnky táty. Po obědě a poledním klidu jsme šli vyhazovat hnusné, prošlé a plesnivé jídlo ze spíže- byly tam 2 roky staré jogurty s extra plísní navíc, 9 let prošlé párky v konzervě nebo uleželé čokoládové kuličky, které se nám cestou vysypaly (nevadí, alespoň měli ptáci co zobat). Za chvíli přijela Lasička s malým Honzíkem a přivezla nám perník s čokoládovou polevou. Šli jsme s nimi na krátkou procházku lesem do blízkého Chýňova, kde proběhla debata, jestli jsou lepší čokoládová nebo kokosová myslí srdíčka. Po návratu si Honzík chvíli hrál v chatě a potom odjeli. Před večerí jsme šli zase na tábořiště a hráli slepou bábu, vybiku a fotbal. Suri (Měsíc) se při fotbale trochu zrakvila, ale jinak to bylo v pohodě. K večeri bylo výborné kuřecí maso se špenátem a těstovinami. Před spaním se ještě opékaly (a občas i zapalovaly) maršmelouny v kamnech. Večerka byla jako obvykle.

12. 3.

Vstávalo se trochu později a rozcvička nebyla, jelikož v neděli se nedělá. K snídani byl švédský stůl s palačinkami (na druhý pokus), zbytky cereálií a zeleninou. Po snídani se dražilo zbývající jídlo. Někteří (třeba já) si odnesli z dražby nákup asi na dva dny. Potom se šlo balit a uklízet a asi v 11:00 jsme zamkli chatu a odešli na autobus. Po úspěšném absolvování trasy (6km) Nové Mitrovce- Hořehledy- autobusová zastávka jsme se dozvěděli, že bus nám jede až za hodinu. Tak jsme čekali. Musím říct, že Hořehledy jsou totální díra, po které ani pes neštěkne a kde všechny domy vypadají, jako by měly každou chvíli spadnout. Krátili jsme si čekání tím, že jsme jedli okurky a báběčka a mávali na projíždějící auta, aby nám zatroubily. Pomněna s Kobřicí se na zastávce ještě porvaly a Kobra varovala Mochyni, aby „nedráždila kobru bosou nohou“, ale Pomněna si samozřejmě žádné ponaučení z toho nevzala. Busem jsme dojeli až na autobusák u nádraží. Cestou jsem dala spink a snědli jsme zbylou čokoládu. A potom už byl zhruba ve 14:00 rozchod. Byla to super výprava, moc jsme si to užili a těšíme se na příští.

- ΛΣΣΑΝΚΛ -

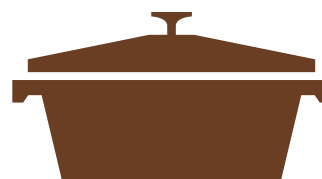

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA VYDĚR

Účastníci: Ostříž, Skunk, Mimoň, Joker, Štěpán, Peťan, Sporák, Notes

V pátek jsme měli sraz klasicky na hlavním nádraží v Plzni u Paluby Hamburk (kvůli stále trvající rekonstrukci hlavní budovy). Následovala cesta vlakem do Holýšova. Cestou z holýšovského nádraží jsme nakoupili sobotní snídani. Po příchodu na klubovnu jsme si chvíli jen tak povídaly a čekali, protože majitelé klubovny, skautské středisko Volná Národ, zde měli nějakou hru. Když s hrou skončili a odešli, zabydleli jsme se a snědli jsme si večeři, kterou měl každý vlastní. Následovalo volno. V noci jsme měli trochu strach, jestli nám klubovnu nesfoukne vítr, zvláště záživné byli chybějící kličky na některých oknech (naštěstí s okenicemi). V sobotu ráno po snídani (vánočka, máslo, jam) vyrazil nákupní team nakoupit. Co se programu týče, byl velmi volný. Prakticky jsme jenom hrály hry a připravovali jsme jídlo. Hráli jsme převážně karetní Bang, ale hráli jsme na příklad i Aktivitu a Catan. Byl maličko problém s vodou, protože jsme pro ni museli chodit přes ulici do obecního domu, kam jsme chodili i na záchod. K sobotnímu obědu bylo rizoto, akorát jsem se nějak přepočítal, tak bylo i v neděli. Odpoledne jsme vyrazili na nedalekou louku zahrát si Kostó. K večeři byli horcí psi. V neděli byla k snídani klasika RMJ. Následně jsme si sbalili a opět hráli hry. Po obědě jsme douklidili klubovnu a šli na vlak. Z mého pohledu byla výprava sice hodně odpočinková, ale užil jsem si ji.

- OSTŘÍŽ -

PRVNÍ JARNÍ – VÝPRAVA, ČO SKORO NEBYLA

O víkendu 24.-26.3. měla proběhnout „První jarní“ výprava do Žatce. Jenže dva dny před odjezdem nám napsali skauti ze Žatce, kde jsme měli být ubytovaní, že mají klubovnu obsazenou a že tedy přijet nemůžeme.

Protože to bylo úplně na poslední chvíli a nebyl čas shánět jiné ubytování, víkendovou akci jsme zrušili a místo ní jsme alespoň uspořádali sobotní procházku. Světlušky a Vlčata se šli projít po Sigmundově stezce v okolí boleveckých rybníků. Roveři a vedoucí mohli zamířit na západ od Plzně a o tom vám teď napíši pár řádek.

Sraz byl v 9 h na Palubě Hamburk a autobusem jsem vyrazil do Nýřan. Okolo staré důlní železniční vlečky mi cesta zavedla až k památníku obětem pochodu smrti. Na této vlečce totiž v půlce dubna roku 1945 zastavil vlak s asi čtyřiceti vagóny, ve kterých bylo až 4000 lidí. Čtrnáct dní před koncem druhé světové války byli vezeni do koncentračního tábora Mauthausen. Poté jsem zamířil k přírodní rezervaci Janovský mokřad, kde je i stejnojmenná pastevní rezervace. V letech 1360 až 1874 byl v těchto místech Velký Janovský rybník. Po vypuštění a vysušení bylo území zemědělsky využíváno. V rozmezí let 1994 až 1997 zde vznikla dálnice D5, která původní rybník rozdělila a díky bobří aktivitě v tomto území se z mokřadu stala přírodní cestou “nová” vodní plocha. Kromě tří praturů a tří Exmoorských pony byla k vidění i liška, moták, volavka bílá a další opeřenci. Následoval průchod přes ves Úherce, kde na návsi u rybníka proběhla svačina. Pokračoval jsem směrem ku Plzni, až k přírodní rezervaci Nový rybník, na jejímž okraji je i dvoupatrová dřevěná ptačí pozorovatelna. Vodní plocha vznikla zatopením starého důlního díla a po roce 1700 je v mapách zakreslen rybník. V druhé polovině 20.století byl rybník zrušen a poté byly snahy o odvodnění a zemědělské využívání území. Nicméně to moc nefungovalo a po přičinění myslivců a poté i členů záchranné stanice živočichů došlo opět k zahrazení potoka a tím i vzniku mokřadu, tak jak nyní je. Po chvíli pozorování nejpočetnějšího hnízdiště racků chechtavých v Plzeňském kraji a dalšího vodního ptactva jsem už vyrazil na poslední část cesty. Tou byla autobusová zastávka v Líních. Kousek od ní jsem se ještě zastavil u proudového letounu MIG-19, který je zde umístěn jako památník lectů 5.stíhacího pluku. Časově to vyšlo úplně přesně – sotva jsem dorazil na autobusovou stanici, začalo pořádně pršet a po chvíli i padat kroupy :D

- ČW -

SVOJSÍKÁČ – ZÁKLADNÍ KOLO, 21. – 23.4. – ÚTĚRÝ

Na Svojsíkáči jsme si letos vedli náramně! Družina holek v sestavě Pomněnka, Mochyně, Casy, Měsíček, Užofka, Lesanka, Sova, Sója obsadila nádherné 3. místo a zasloužily se tím o postup do krajského kola. Redakce gratuluje, jste hvězdy!

V 17:00 jsme se sešli na parkovišti U Rychtářky , kde už na nás čekal autobus. Jeli jsme asi hodinu. Autobus nás vysadil v Úterý na náměstí. Pak jsme šli na louku kde jsme spali. Tam jsme si postavili strany a každý tým si také postavil svojí latrínu.

V sobotu ráno jsme měli rozcvičku a chvíli poté jsme už vyrazili na závod. Na celý závod jsme měli 8. hodin. První stanoviště se nám moc nepovedlo, ale Pomněnka nám vyhádala několik bodů na víc. Na dalších stanovištích byla třeba historie skautingu nebo zdravotěda. Postupovali jsme celkem rychlým tempem takže jsme doběhli s velkou rezervou. Nášemu týmu se podařilo získat 3.místo. K večeri jsme si na vařiči v kotlíku uvařili chilli con carne .

V neděli ráno jsme si dali snídani a pak si začli, bohužel v dešti, balit.

- SÓJA -

NÁRODNÍ SKAUTSKÉ JAMBOREE

2023

Na začátku května se ve východočeské metropoli uskutečnilo Národní skautské jamboree. Tato akce se rozhodně nekoná každoročně, ba naopak, toto jamboree bylo první od roku 2008. Od akce měli všichni velká očekávání, byli zvědaví, jak to vlastně na tak obrovské skautské akci vypadá.

Z našeho oddílu tam byla vypravena družina o 12 členech. Všichni se natěšení sešli v poledne dne 3.5. a vyrazili směr Hradec Králové. V Hradci byly připraveny autobusy, které účastníky přímo zavezli do areálu, tj. Park 360. Autobusy byly až nelidsky přervané a jezdil jeden za druhým. Ono 5000 lidí není úplně málo, co si budem. Po příjezdu se rychle vyházely věci a šlo se na registraci, kde každý vyfasoval náramek se svým unikátním číslem. Poté následovala stavba stanů mezi tunou dalších lidí. Plocha na existování v areálu byla fakt dost malá a dá se říct, že tam byl stan na stanu.

Člověk by očekával od takové akce různé workshopy, velké hry a sofistikované programy, které využívají potenciálu tohoto ohromného počtu lidí. Velká hra se povedla, té není fakt co vytknout. Bohužel ostatní program byl poměrně velkým zklamáním, jelikož většina času byly programy po jednotlivých družinách zaměřené na stezky a odborky. Starší účastníky toto zcela logicky nenaplnovalo, jelikož programy byly vytvářeny pro děti okolo 12 let. Důsledkem toho se bohužel objevily dny, kdy naše družina Jižanů nechtěla chodit na programy a radši si to zařídili po svém. Večery se trávily vařením večeře, nebo koncertem, který byl každý den nějaký a to si naopak zaslouží pochvalu, protože to byla pecka!

Pátý den večer byl zakončovací ceremoniál a bohužel bylo mezi účastníky poznat, že byli zklamaní. To nadšení, které bylo na zahajovacím ceremoniálu, opadlo a prakticky nikdo nevnímal poděkování organizátorům Jamboree, kteří tam opakovaně zmiňovali, jak jsme společně utvořili největší skautskou akci za posledních X let.

A není to ten problém? Kdyby tam místo 5500 lidí bylo třeba tisíce dva, lépe se propracoval program, zvětšil se prostor pro stanování, nebyla by odezva na Jamboree jiná? Kdo ví, i když tento krátký článek působí strašně negativně, tak na tom najdeme něco pozitivního. NSJ byl zážitek, který zůstane v paměti účastníků dlouho, Jižani si potvrdili, že jsou fakt dobřej oddíl, při pohledu na ostatní vzkvěty skautingu a vlastně si program zařídili po svém, byla to taková DIY (Do It Yourself) akce.

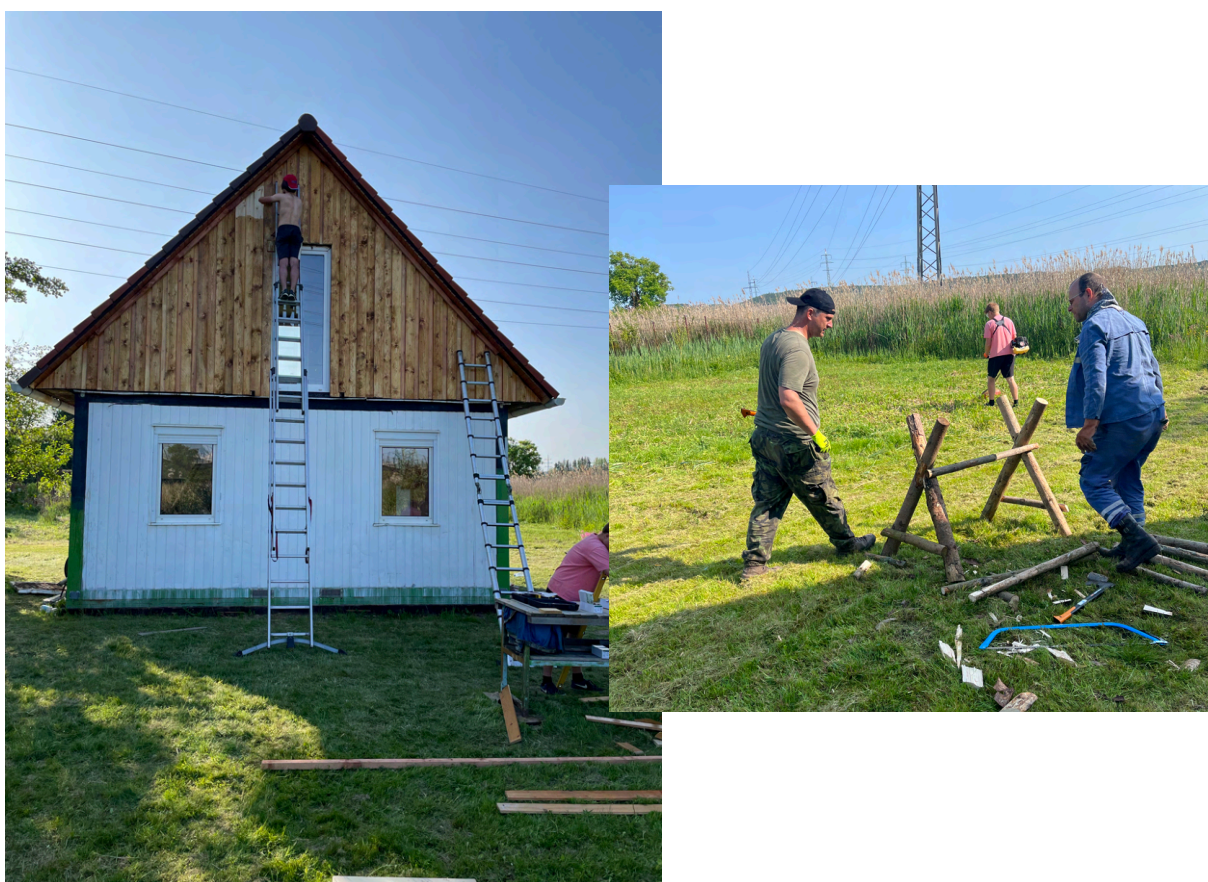
BRIGÁDA NA KLUBOVNĚ, 27.5. – KŘIMICE

Makáči se začali scházet už okolo osmé hodiny ráno. Cíl této brigády byl jasný: obložit druhý štít klubovny dřevem, vyrobit kozu na dřevo, zpracovat strom, který tam ležel pokácený, zbavit okolí klubovny vysoké trávy a rákosu a v neposlední řadě nějak vypucovat a uklidit klubovnu jako takovou.

Lidí se tam sešlo dost, za to moc děkujeme! Já (Adam) se s Peťanem a Ostřížem vrhl na křoviňák a sekačku a tudíž zkrášlovací práce okolí mohly začít. V průběhu sekání několikrát došel benzín, pak i olej, a tak se jelo nějaký sehnat. Mezitím řada šikovných rukou obložila již polovinu štítu. Následně musel přijít obídek, jelikož platí základní životní pravidlo o tom, že jídlo je esence života. Po dlabanci se doobložil štít, vykopali odvodní kanálek a uklidilo okolí klubovny. Následně Rytíř a Pomněnka využili svého citu pro malířství a natřeli celý štít ochrannou barvou. Večer se většina účastníků brigády sbalila a odešla domů a naše sekací četa tam přespala až do neděle.

Práce bylo poměrně hodně, ale lidé taky, takže jsme všechno na pohodu zvládli a moc oceňuji nasazení všech při práci. Celý den panovala poklidná atmosféra, všichni se při tom i pobavili a strávili další parádní den mezi Jižany.

- ADAM -

VÝPRAVA NA VODU, 2. – 4.6 – VLTAVA

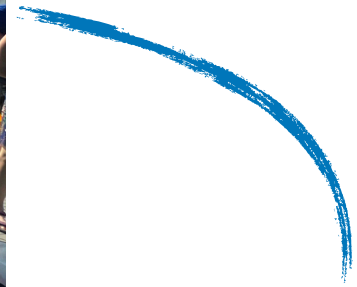
V pátek jsme po dlouhé cestě vlakem a autobusem přijeli do kempu. Tam jsme stavěli stany, běhali pro dřevo (jako psi za míčkem) a takové ty klasické věci, které děláme téměř vždy. Večer jsme zpívali u ohně, dojídali večere a potom překvapivě šli do stanů. Tento den nebyl ničím zajímavý. Jen v noci se ozývali dva muži, kteří si s chutí porovnávali své „ptactvo“.

V sobotu dopoledne jsme se vydali do Českého Krumlova. Prošli jsme si ho (včetně několika místních obchodů) a došli jsme na místo, odkud jsme vypluli. Projeli jsme celý Krumlov, nabrali trochu vody na jezích a Notes lehce zlíl Nellu a spol. Také tam byl jeden děda, který se moc nestyděl. Když jsme si dávali oběd, tak byl poblíž most, který měl uprostřed řeky sloupy/nosníky. Zrovna, když jsme jedli, tak tam připlul nějaký muž, který tam začal uprostřed Krumlova na jeden z těch sloupů/nosníků močit – to byl bizár. Nejlepší z celého dne byl ale večer. Okolo 23 hodiny (když už jsme chtěli jít spát) se k nám u ohně připojil neznámý muž se 4 harmonikami. Později se nám představil – byl to harmonikář Aleš. „Hele, BUvole jako skoro za každým slovem BUvole říkal BUvole, BUvole“ – nějak takhle. Z jeho hodnocení šedesátiletých zpěvaček a hereček se i Peťan ve spacáku smíchy obracel. Dokonce to tak dostalo Kukliče, že hned usnul a byl jako vyměněný. Zkoušel také učit Kuličku hrát na harmoniku. Celý večer si tam vymýšlel samé kraviny. Když jsme přestali hrát, tak odešel a od té doby ho nikdo z nás neviděl.

V neděli jsme balili stany, uklízeli, atd... Potom jsme opět pluli po Vltavě. Lehký křižník Notes s bitevní lodí Peko znovu zlíli Helly, Nellu a spol. Nic zajímavého se nedělo. Jen všichni vodáci (např. Pavel) se nedobrovolně vykoukali :)

- KRÁL -

ΣVOJSÍKÁČ – KRAJSKÉ KOLO, 9. – 11.6. – ČERCHOV

V rámci závodu měly holky za úkol vést si deník. Tohoto úkolu se zhostila Lesanka a mimořádně se jí to povedlo. Dokonce byla speciálně pochválena přímo organizátory závodu.

Bivakovaly jsme na bivakovacím místě číslo 11. Do mapy jsme ale zadali špatné místo. Chtěli jsme totiž spát Na budu v mapě, který byl označen 11, ale oni to pochopili tak, že chceme spát Na bivakovacím místě 11 (tedy bod 21 v mapě). Musely jsme kvůli tomu úplně překopat náš rozvrh, ale naštěstí se nám to povedlo. Krásně jsme se vyspínaly v hamakách, uvařili jsme si super kotlíkové jídlo z masa, fazolí, kukuřice, papriky, česneku a chilli, které chutnalo lépe než vypadalo. Krásně jsme se naládovali, sbalili a v 7:33 jsme vyrazili na stanoviště Týmová spolupráce, kde jsme obdrželi slušných 24 bodů. Naše spolupráce byla skvělá, ale bohužel nemáme dost síly a neumíme udržet rovnováhu, jelikož nejsme žádné provazochodkyně. Potom jsme vyběhli kopec ke stanovišti Krizová situace, kam jsme dorazili v 8:35. Tady jsme se ze

všech sil snažili pomoci zmatené turistice z Norska, které jsme ukázali cestu a spravily (skoro) kolo. Sice jsme jí nalepili záplatu na špatnou stranu pláště, ale to nevádí. Naše jazykové znalosti samozřejmě všechno vyřešily. Odtud jsme opět odešli s krásným bodovým ohodnocením 26 bodů. Seběhli jsme zpět na Týmovou spolupráci, kde jsme si vyzvedly mojí zapomenutou kšiltovku. Došly jsme svižným krokem nahoru na asfaltku a tam na stanoviště Příroda. Zde jsme měly přiřadit k jednotlivým plodinám skupinu do které patří, poznat lesní škůdce a poznat rostliny podle semínek. Byly tam některé plodiny o kterých jsme v životě neslyšeli třeba: Amaranthus, srha, ale i tak jsme to mega zandaly. Myslím že 25 bodů hovoří za vše. Zde jsme také potkaly našeho známého - Předsedu. Z Přírody jsme odkráčeli na stanoviště Orientace. Zde jsme se rozdělili na 3 skupiny. Jedna skupina dostala buzolu a měla pomocí azimutů dojít k určitým bodům, opsat si písmena a sestavit kód, přičemž jeden navigoval toho druhého a říkal mu kam má jít. Další skupiny měli zjistit nějaké informace o cestě Ruprta Vard'ocha a poznat místa podle fotek. Kromě orientace s buzolu se na to moc nepovedlo. 17 bodů sice není tak hrozné ale mohlo by to být lepší. Před odchodem jsme se ještě nadopovaly karamelkami, abychom měly energii na náročný výstup na úpatí Čerchova, kde se nacházelo stanoviště Ekologie. Tam jsme měli za úkol například nahradit neekologické vybavení aa obrázku za ekologičtější varianty. Potom také správně vyložit symboly a odpovědět na otázky o ekologii. Sice se nám nepodařilo nahradit například pyžamu, ale 27,5 bodu byl opravdu povedený. Potom to odpočinkovém stanoviště

následovala obtížný výstup na vrchol Čerchov, kde jsme měly zajištěný oběd a mimojiné zde bylo i stanoviště Zdravověda. Cestou nahoru to někteří z nás sice místy nedávali, ale i přesto jsme šly poměrně slušným tempem. Po několika zastávkách na pití a odpočinek jsme prošly kolem nějakých bunkrošů a objevil se před námi vrchol Čerchova. Stanoviště Zdravověda bylo skutečně zajímavé. Na začátku nám bylo řečeno, že spadl vrtulník a jsou zde 3 zranění. Dostaly jsme perfektně fungující tlačítkový mobil a krásnou lékárníčku. Jedna figurantka hrála, že v bezvědomí a má zástavu srdce, Další středu v noze a 3. měla popáleninu 3. stupně. S tím úžasným mobilem nešlo vůbec volat a trvalo hrozně dlouho, než jsem našla číslo na záchranku. Ale jinak se nám to krásně povedlo. 29 bodů je slušný výsledek. Po splnění úkolu na tomto stanovišti jsme vyfasovaly pytel s obědem a šli jsme se naobědvat na blízké lavičky. K obědu jsme dostaly rohlíky, vysočinu, sýr a jablka. Jelikož oběd nám nestačil, tak jsme si v bufetu v Kurzově věži nakoupily chodské koláče s mákem a povidly a Casy ještě malinovou. Koláče byly výborné a tak jsme si koupily ještě druhé kolo. Tento královský dezert vyplnil naše poloprázdné žaludky a zlepšil nám náladu. Vedle našich laviček se bavila naše doprovodkyně Kačka s nějakým doprovodem z cizího týmu. Podle toho cápka je náš vedoucí Notes "ten magor v kiltu." (Oba dva jsou mega divny jsme rady že už je nepotkame snad nikdy nebudu kecat -Pomněnka). Když ten borec zjistil, že Notes je od nás, už radši mlčel. Po asi tříčtvrtěhodinové odpočívací pauze jsme začaly scházet dolů z

kopce na stanoviště Šifry, zprávy a zručnost. Během sestupu začalo poprchávat a holky s pláštěnkama založily „Želví klub“. Hodně jsme se při tom nasmály. Cestou jsme potkaly 3 další družiny, se kterými jsme se ještě těsně před stanovištěm předbíhaly, abychom nemusely čekat. Šifry a zprávy byly skutečně zajímavé. Po příchodu jsme se opět rozdělily na 3 skupiny. Jedna skupina šla

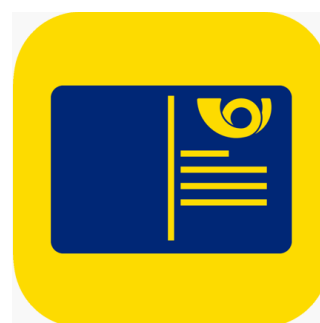
zapojovat elektrický obvod podle návodu, další měla signalizovat pomocí praporek a třetí luštila šifru. Ještě jsme přebíraly zprávu v Morseovce, která ale byla tak rychlá, že vůbec nešla stihnout. Ale nebyly jsme v tom sami, nedal to prý nikdo. Ale praporky, obvod a šifra nám to zachránily, takže jsme nakonec odcházely s 19 body. Potom to stanovišti následoval poměrně rychlý, ale pohodový návrat na základnu. Zde jsme si uklidili věci dostanu a šli plnit poslední stanoviště - Pozorování. Bohužel jsme ještě předtím ztratili zadání tohoto úkolu, takže nám chyběla většina údajů, ale střílely jsme od boku a tipovali a nakonec jsme dostali nikdo neví kolik bodů. Po tomto posledním vyčerpávajícím úkolu jsme si šli odpočinout, vysprchovat se a dopisovat tyto zápisky. Hodně jsme si to užili, ale příště by to chtělo lépe hlídat si zadání, vymyslet lepší bivakovací místo a trochu vylepšit některé vědomosti. Ale třeba spolupráci a komunikaci v týmu jsme měli hodně dobrou – všichni nám ji chválili a celkově se nám to povedlo a hodnotíme celý závod pozitivně. (Ale Rupt Vardoch je divnej a celou dobu si z něj všichni dělali srandu). Ještě by ale chtělo zlepšit množství jídla k obědu, protože toho bylo fakt málo. Ale jinak v pohodě.

UŽITČNÉ APPKY PŘÍMO PRO TΣBΣ #2!

Další díl Jižana, další tipy na skvělé *aplikace* do tvého mobilu, které určitě využiješ jak v běžném životě, tak hlavně na tábore a na cestách. Tak pojďme se na to podívat!

KOMPAS

POHLEDNICE ONLINE

HRANOSTAJ

PLANTNET

GUITARTUNA

DISCORD

1) KOMPAS

Není to nic složitého, takže to vezmeme stručně! Je to vychytávka do lesa, na které nejde nic zkazit, prostě kompas, ale zadarmo, což se vyplatí. Když budeme mít program, kde je potřeba kompas, ale ty ho nemáš, tak nezoufej, jako každý v tomto století nosíš u sebe mobil a rázem budeš schopni se zapojit do programu s ostatními!

2) ΠΟΗΪΔΝΙΚΣ ONLINE

Tato aplikace je jako dělaná na cesty. Umožňuje poslat pohled komukoliv, s kým se chceš podělit o své zážitky z cest. V aplikaci vyber fotografii a napíšeš text, co chceš na pohledu mít a Česká Pošta se o zbytek postará. Pohled vytiskne i s textem a danému člověku doručí. Konec lámání si hlavy nad tím, jakou poštovní známku vybrat!

3) PLANTNET

Aplikace, která umí rozpoznat jakoukoliv rostlinu, není to úžasné? Ačkoliv je vhodné o přírodě vědět, pokud možno, co nejvíce informací, tak i zkušenému se stane, že narazí na rostlinu, kterou nezná. V této situaci stačí rostlinu vyfotit skrz PlantNet a za chvíli máš výsledek. Ovládání je velmi jednoduché a proto se vůbec neboj si PlantNet stáhnout.

4) HRANOSTAJ

Hranostaj je místem, kde je nespočet programů, které dokážou zachránit na schůzce, či na výpravě. V databázi her si můžeš zvolit na jak dlouho hru chceš, pro kolik lidí, pro jakou věkovou kategorii a do jakého prostředí. Když se ti nějaká hra zalíbí, tak si jí jednoduše můžeš označit hvězdičkou a přidat si ji tak do oblíbených.

5) GUITARTUNA

GuitarTuna je ladička nástrojů, nejenom kytar, jak by mohl název vypovídat. Na výběr je tam až 100 druhů nástrojů. Ladička funguje poměrně přesně a umí vytáhnout trn z paty kdejakému hudebníkovi, který zapomněl svou ladičku. V aplikaci je také k dispozici celá knihovna slavných písniček společně s akordy.

6) DISCORD

Ačkoliv se jedná o sociální síť, tak u Discordu se nemusíš o svá data bát. Největší výhodou této aplikace je, že na ní probíhá oddílová komunikace mezi členy. Nádherné grafické zpracování a mnoho zajímavých funkcí je jenom taková třešnička na dortu. Chceš být součástí vylepšování oddílového zpěvníku? Jestli nechceš, aby ti něco takového uniklo, nebo hledáš místo, kde se na něco zeptat, tak oddílový Discord je to správné řešení! Na Discordu jsou jak textové, tak i hlasové kanály pro diskuzi o všem možném i nemožném. Až si aplikaci stáhneš tak dojdi za někým z vedení a ten ti dá přístup na oddílový server.

+420

1210

Víš co je to za číslo? Ano, jde o telefonní číslo. A víš, kam se dovoláš po jeho vytočení?

Stejně jako je lepší variantou při potřebě zdravotníků rovnou volat 155 než 112, tak při řešení krizové situace v horách je lepší rovnou použít číslo na horskou službu **+420 1210**. Pozor, oproti ostatním tísňovým číslům je nutné ho vždy používat s předvolbou +420! Ulož si číslo do svého telefonního seznamu a buď připraven/a!

Modul horské služby najdeš i v aplikaci „Záchranka“, kde můžeš využít například „Knihu túr“, kam zaneš plánovanou trasu výletu. Při krizové situaci pak budou mít záchranáři lepší představu o tvém pohybu v terénu.

V lednu jsme se společně s dalšími instruktory kurzu Lanáč vydali zdolat vrchol Ostrý na Šumavě. Cestou tam jsme potkali starší manželskou dvojici, která si to pěkně svižným tempem mířila stejným směrem. Ťpal s nimi i čtyřnohý parták, a když jsme je předcházeli, snažil se být první a zároveň poslední člen skupiny a tak neustále běhal mezi námi. Po zdolání vrcholu (1293 m), vychutnání si krásných výhledů (viditelnost cca 15 m) a občerstvení v podobě guláše, jsme se vydali zpět. Opět jsme byli několik desítek kroků za tímto párem se psem a najednou jsme si všimli, že paní upadla na zem a nezvedá se. Když jsme k nim přišli, zjistili jsme, že se paní drží za ruku a má v obličeji velmi bolestivou grimasu a tak jsme jim nabídli pomoc při řešení této krizové situace. Pár byl na první pohled oblečen velmi vhodně do tohoto terénu i počasí a tak nás ani nepřekvapilo, že pán začal pohotově něco hledat ve svém batohu. Mezitím jsme si ověřili, že nejde o otevřenou zlomeninu a že velká bolest je zapříčiněná mimo jiné i tím, že paní už měla tuto ruku jednou zlomenou a sešroubovanou. Pak ale idylka skončila – pán měl v ruce obvaz a začal z nejbližšího stromu lámat klacky s informací, že tu ruku musíme zafixovat. I v početní převaze a s absolvovanými kurzy první pomoci jsme ho nedokázali přemluvit, že je to blbost a úplně zbytečná práce. Dokonce ani jeho žena mu v tom nedokázala zabránit. Začal ji k ruce připevňovat první klacek a paní u toho děsně moc křičela bolestí. Aby toho nebylo málo, klacku si všiml jejich pes. Myslel si, že je to nějaká hra, začal vrtět ocasem, popadl klacek do tlamy a začal se s pánem a napůl přivázaným klackem ke zlomené ruce přetahovat. Zní to opravdu hloupě a dost se za to stydím, ale této groteskní situaci se nešlo nesmát :-D

Ale upřímně jsem litoval té paní, které to muselo neskutečně bolet. V rychlosti jsem na pána vykřikl, jestli mohu toho jejich psa chytit, ale nečekal jsem na odpověď a jednal jsem hned. Zde ovšem doplním, že moje jednání bylo velmi nebezpečné a podobné věci je třeba pořádně promyslet! Nikdy totiž nevíte, jak může pes v podobných krizových případech reagovat.

Klidně by se mohlo stát, že na mě zaútočí, protože je tak vycvičený anebo si bude myslet, že chci jeho páníčkům ublížit. A jak vám neustále připomínáme, vždy je na prvním místě vaše bezpečnost. Rozhodně nechcete řešit kromě zlomené ruky i pokousání od psa ;) Nakonec jsme zlomenou ruku zavěsili okolo krku do klidové polohy za pomoci mikiny. Udělali bychom to z trojcípého šátku, ale v naší lékárnice jsme ho z nějakého důvodu neměli. Pak už jsme jen zavolali na horskou službu, popsali situaci a domluvili místo setkání.

Protože za posledních 20 hodin napadlo velké množství sněhu, řešili záchranáři zajímavé dilema. Přijet skútre a mít jistotu, že dojedou až k nám anebo zkusit terénní vůz. Zásadní rozdíl byl v dopravě zraněné osoby zpět k silnici a sanitce. Na skútru by to bylo technicky jednodušší, ale pro pacientku velmi nepříjemné – při transportu by byla zima a velké drncání by na zlomenou ruku bylo hodně nepříjemné. Nakonec zvolili auto a tak mohla v klidu a teple proběhnout fixace zlomené ruky vakuovou dlahou, naložení pacientky, jejího manžela i psa a jejich společná cesta do civilizace.

A co říci závěrem? Chodte do přírody oblečení a vybaveni vždy tak, abyste byli “skoro” na všechno připraveni a v případě potřeby dokázali pomoci sobě i druhým. Plánujte kam půjdete, mějte aplikaci záchranku a hlavně buďte připraveni! Nikdy totiž nevíte, kdy využijete své znalosti a schopnosti :)

- ČW -

VÝPRAVY S NEDODANÝMI ZÁPISY

Ted'ka se ještě krátce podíváme na akce, které proběhly, nicméně se nám nedostal zápis pod ruce. Pro příště by byla redakce nejraději, kdyby tato smutná sekce Jižana vůbec neexistovala :)

STŘEDISKOVÁ TĚLOCVIČNA, 14.1 – PIZENĚ

Díky nepříznivým podmínkám se nemohla uskutečnit výprava na sních, takže jsme si to vynahradili sportovním vyžitím v tělocvičně.

VÝPRAVA PRO VŠS, 14. – 16.4. – CHEB

V rámci výpravy jsme se podívali na Bismarcovu rozhlednu, prohlédli si město Cheb, naučili se rozdělávat oheň a zahráli si spoustu her.

VÝPRAVA PRO SKAUTY, 14. – 16.4. – BEČOV NAD TEPLOU

Na výpravě jsme se vydali na zámek do Bečova nad Teplou a naskytla se nám jedinečná možnost prohlídky jak zámku, tak i okolí.

PLÁNOVACÍ VÍKEND ČTH, 31.3. – 2.4. – ROŽMITÁL POD TŘEMŠÍNEM

Při tomto víkendu proběhla rozsáhlá rada a naše vedení oddílu začalo intenzivně připravovat náplň letošního tábora!

ZÁVŠRŠM . . .

Doufám, že se vám první letošní číslo Jižana líbilo a že jste si připomněli nějaké pěkné zážitky.

Někdo tam třeba dokonce našel i svůj zápis, a kdo ne, nemusíte být vůbec smutní, protože příště **dostanete šanci se objevit** v Jižanovi třeba právě vy ;)

A nyní se můžeme vydat na společnou plavbu, takže nasedat a 1.7. na Kosáku!

KAZOO OR DIE!

(TOTÁLNÍ NÁSAZENÍ)

Abys byl v obrazu,
hraju vám na kazoo.
Neptej se, co jsem zač,
jsem druhéj nejlepší hráč
na kazoo ve světě
a na celý planetě.
Mám totiž v průkazu,
že jsem hráč na kazoo.

R: Na kazoo hraj naj, na, na, na, na, naj,
kazoo play, kazoo or die.
Na kazoo hraj naj, na, na, na, na, naj,
kazoo play, kazoo or die.
Na kazoo hraj naj, na, na, na, na, naj,
kazoo play, kazoo or die.
Na kazoo hraj naj, na, na, na, na, naj,
kazoo play, kazoo or die.

A já vím, to co vím,
že se taky naučím.
A pak vám na srazu
zahraju na kazoo.
Už z mýho výrazu,
zabráním dotazu,
zda hraju na kazoo
čistě a bez kazu.

R:

Luxusní má vždy tón,
tenhle můj membranofon.
Nekonečno důkazů,
proč tu hrát na kazoo.
A tak go, kazoo go,
jak rána bazukou.
S efektem odrazu,
virtuóza na kazoo.

R: 2x